

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

VIAȚA SFINȚILOR 42 DE MUCENICI DIN AMOREEA

Teofil, împăratul grecilor (829-842), fiul împăratului Mihail (820-829) care se numea Valvos sau Travlos, fiind cu neamul din Amoreea, avea dese războaie cu ismailitenii, pe care uneori îi biruia, iar alteori era biruit de dânșii.

Odată, ieșind cu mulțime de oaste asupra părții agarenilor, a înconjurat cetatea ce se numea Sozopetra, care era patria lui Amirmumn, voievodul saracinilor, și bătea acea cetate. Amirmumn, care se numea și Avisac, voievodul agarenilor, fiind în altă parte, a trimis la împăratul Teofil, rugându-l mult să se depărteze de cetatea aceea ca să nu-i strice moștenirea cea iubită lui. Teofil neascultînd, a luat cetatea și, risipind-o cu totul, s-a întors în ale sale cu multă pradă.

Amirmumn, fiind cuprins de mare jale și mânie pentru risipirea patriei sale, a început a aduna ostași de pretutindeni, cu mult aur, din Babilon, Palestina, Chilisiria și din Africa cea de departe. Apoi, după oarecare vreme, adunându-se în Tars împreună cu toată puterea sa cea ostășească, voia să se ducă în Frigia asupra prea frumoasei cetăți Amoreea, care era patria împăratului Mihail Travlos, tatăl lui Teofil, ca să-și răzbune patria sa, Sozopetra, cetatea cea stricată de Teofil.

Auzind de acest lucru Teofil, împăratul grecesc, a adunat de asemenea oastea sa de la Răsărit și de la Apus și din Persia și, ieșind la război împotriva vrăjmașului, s-a dus în cetatea Frigiei, Dorila, care este departe de cetatea Amoreea cale de trei zile. Dar mulți din sfetnicii împărătești, știind că mai multă este puterea ostășească a saracinilor decât a grecilor, îl sfătuiau pe împărat să nu se lupte cu voievodul agarenilor, iar pe locuitorii din Amoreea să-i mute în alte cetăți mai tari.

Dar Teofil, zicînd că este lucru cu rușine să se dea înapoi de la război și să lase pustie cetatea cea preafrumoasă, pregătea război. Deci a trimis oaste la Amoreea, spre apărare. Și au fost trimiși acolo câțiva voievozi, între care: Constantin, ce se numea Drugharie, cu boieria de patriciu; Aetiu, iarăși patriciu cu boieria; Teofil, asemenea cu cinstea patriciei; Teodor, care se numea Cratir, cu dregătoria protospătar; Melisen, Calist care se numea Turmarh, Vasoiu și alți comandanți de oaste, toți bărbați vestiți.

După aceasta, luptându-se împăratul Teofil cu Amirmumn, s-a făcut război mare din amîndouă părțile. Mai întîi grecii au biruit pe agareni. După aceea, cu bunăvoința lui Dumnezeu, s-a schimbat războiul. Căci Stăpînul Hristos, fiind mâniat pe Teofil pentru lupta contra sfintelor icoane, a luat bărbăția de la greci. Și, îndreptându-se agarenii, au început a-i birui și a fugit toată